

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120346909
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120346909.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Y. D., T.. XX. XX. XXXX, H. H.Š. XXXX/XX, XXX XX H. H., o zaplatenie 10.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 3 644,88 Eur **z a s t a v u j e**.

Súd žalobu voči žalovanej vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.

Súd žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu na Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko pre upomínacie konanie dňa 23. 07. 2020 pôvodne domáhal voči žalovanej ako žalovanej 1/ a voči U. G. ako žalovanému 2/ zaplatenia sumy 10.000,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 18. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradenej istiny poskytnutého úveru. Vo veci bol dňa 10. 08. 2020 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 29Up/1474/2020, právoplatný voči žalovanému 2/ dňa 01. 09. 2020. Na základe odporu žalovanej a návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní voči žalovanej, bola vec postúpená na tunajší súd dňa 16. 09. 2020.

2. V žalobe tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 12. 2018, uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej „postupca“ alebo „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanými dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky, pričom podmienky ich čerpania, splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností, majú byť upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 23. 01. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22. 01. 2018, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 33 244,10 Eur, z toho istina 24 350,- Eur, úrok 7 296,48 Eur, úrok z omeškania 1 576,75 Eur, poplatky 20,87 Eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky

uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do podania žaloby na súd nevykonali žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu 10 000,- Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 23 244,10 Eur (neuhradená istina úveru, úrok, úrok z omeškania a poplatky) si žalobca neuplatňuje. Zároveň si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania z dlžnej istiny počnúc dňom 18. 12. 2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaná v odpore namietala, že bola podvedená, keď finančné prostriedky z úveru dala finančnej poradkyňi s tým, že táto mala dlh prevziať (podpísali zmluvu o prevzatí dlhu), čo sa nestalo. Uviedla, že uvedený podvod je riešený v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/41/2018 (obžalovaní N. W. Z. N. Q. pozn. súdu). Žalovaná uviedla, že finančné prostriedky z daného úveru nemala ani nevyužila, preto žiada o zrušenie platobného rozkazu.

4. Podaním zo dňa 19. 11. 2021 právny zástupca žalobcu oznámil, že žalobca eviduje úhrady vo výške 3 644,88 Eur (15.04.2021 suma 389,07 Eur, 14.05.2021 suma 440,26 Eur, 16.06.2021 suma 590,57 Eur, 14.07.2021 suma 450,03 Eur, 16.08.2021 suma 455,12 Eur, 14.09.2021 suma 445,12 Eur, 13.10.2021 suma 439,59 Eur, 15.11.2021 suma 445,12 Eur). Na základe uvedeného berie žalobu čiastočne späť s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť 6.355,12 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 10 000,- Eur od 18.12.2018 do zaplatenia po zohľadnení spomínaných čiastočných plnení s tým, že splnením povinnosti žalovanou na základe tohto rozsudku zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovaného 2/, ktorá mu bola uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 29Up/1474/2020 z 10. 08. 2020 a splnením povinnosti žalovaného 2/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej na základe tohto rozsudku.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom predložených listín a to: zmluva o splátkovom úvere zo dňa 09. 05. 2016, príloha zmluvy (súhlas s poistením k úveru), štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej „VOP“), produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej „POP“), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23. 01. 2018, sadzobník poplatkov, výzvy na č.l. 45 - 47 spisu, platobná história, zmluva o postúpení pohľadávok s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 01. 2019, pokus o zmier zo dňa 27. 04. 2020 s podacím hárkom, zmluva o prevzatí dlhu, špecifikácia postúpeného nároku (č.l. 135). Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/41/2018, písomnými podaniami strán, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, pričom žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie neboli, a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 09. 05. 2016 došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) - bankou a žalovanou a U. G. ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bola poskytnutie splátkového úveru č. 5112747398 dlžníkovi vo výške 24 350,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou 11,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, pri RPMN 11,59 %, priemernej RPMN 9,93 % a celkovej čiastke spojenej s úverom 36 934,05 Eur. Dlžník sa zaviazal úver splatiť v 96 splátkach vo výške 384,74 Eur splatných 25. deň v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 25. 06. 2016 a konečnou splatnosťou úveru 25. 05. 2024. Podľa čl. II bod 7 zmluvy ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Súčasťou zmluvy sú VOP, POP, sadzobník a podmienky určené zverejnením (čl. III bod 1 zmluvy).

7. Podľa čl. 8.1 písm. a/ POP ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia (napr. omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace) banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

8. Z platobnej histórie a zo špecifikácie postúpeného nároku vyplýva čerpanie úveru vo výške 23 450,- Eur dňa 09. 05. 2016. Na úver bolo celkom do postúpenia pohľadávky uhradené 108,45 Eur, z toho započítané na istinu 0,- Eur, na úrok 27,02 Eur, na úrok z omeškania 0,26 Eur, na poplatky 81,17 Eur.

9. Listom zo dňa 23. 11. 2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú a pôvodne žalovaného 2/ na úhradu dlhu ku dňu 23. 11. 2017 vo výške 6570,11 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky, ak neuhradia dlžnú sumu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Nakoľko na výzvu nereagovali, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22. 01. 2018, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej a pôvodne žalovanému 2/ listom zo dňa 23. 01. 2018 a zároveň ich vyzval na úhradu pohľadávky vo výške 29 329,46 Eur v lehote 15 dní. Doklad o doručení týchto zásielok žalobca nepredložil.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 12. 2018 vyplýva, že bola uzatvorená medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Na základe tejto zmluvy postupca postúpil na žalobcu pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej zo spotrebného úveru č. 5112747398 na základe zmluvy zo dňa 09. 05. 2016, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala neuhradená istina 24 350,- Eur, úrok 1576,75 Eur, poplatky 20,87 Eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 03.01.2019.

11. Pokiaľ ide o listiny predložené žalovanou, zo zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 11. 05. 2016 vyplýva, že bola uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou DAJ s.r.o., IČO: 50080474. Na jej základe mala spoločnosť DAJ s.r.o. prevziať dlh žalovanej zo zmluvy o pôžičke zo dňa 09. 05. 2016 voči veriteľovi Slovenská sporiteľňa, a.s., teda sumu 24 350,- Eur. Nebolo preukázané, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ súhlasila s prevzatím dlhu z úveru spoločnosťou DAJ s.r.o.

12. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/41/2018 vyplýva, že N. W. vystupuje ako obžalovaná za obzvlášť závažný zločin podvodu, ktorého sa mala dopustiť voči žalovanej ako poškodenej tak, že potom, čo jej pomohla vybaviť úver v Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 24 350,- Eur, uzatvorila dňa 11. 05. 2016 v Banskej Bystrici so žalovanou zmluvu o prevzatí dlhu, na základe ktorej mala prevziať jej dlh v Slovenskej sporiteľni, a.s., vzniknutý z predmetného úveru a následne jej uviedla, že z dôvodu spísania zmluvy o prevzatí dlhu jej musí odovzdať všetky peniaze získané z tohto úveru, čo žalovaná urobila v hotovosti a bankovými prevodmi, pričom obžalovaná už v čase podpísania zmluvy o prevzatí dlhu vedela, že dlh voči SLSP, a. s. neprevezme, čo neurobila a finančné prostriedky ani len z časti nevrátila, čím spôsobila poškodenej škodu vo výške 23 840,- Eur. Vo veci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté.

13. Právny zástupca na pojednávaní dňa 30. 11. 2021 uviedol, že žalobca berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 3 644,88 Eur (ako vymedzil v čiastočnom späťvzati žaloby zo dňa 19. 11. 2021), žiada konanie v tejto časti zastaviť. Domáha sa zaplatenia sumy 6 355,12 Eur s príslušenstvom, pridržiava sa svojich doterajších vyjadrení a predložených dôkazov. Vzhľadom na uvedené, súd konanie v časti o zaplatenie 3 644,88 Eur zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=30.11.2017>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá, ods. 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

27. Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

28. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

34. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná a pôvodný žalovaný 2/ uzatvorili dňa 09. 05. 2016 zmluvu o splátkovom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. uzatvorená v písomnej forme a obsahovať obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľia - fyzické osoby, keď nekonali pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ a spor z neho vyplývajúci je spotrebiteľský (§ 290 CSP). Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 24 350,- Eur, ktorý nesplácala riadne a včas.

35. Sporná bola pasívna vecná legitímácia žalovanej, ktorá tvrdí, že dlh z úveru mala prevziať spoločnosť DAJ s.r.o. na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 11. 05. 2016. Hoci všetky finančné prostriedky odovzdala finančnej poradkyňi (N. W. - obžalovaná v konaní 1T/41/2018 - pozn. súdu), k reálnemu prevzatiu dlhu nedošlo, bola podvedená a úvery, vrátane tohto jej zostali.

36. Podľa § 531 ods. 1 OZ kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. Podľa komentára k citovanému ustanoveniu, k platnému prevzatiu dlhu môže

dôjsť na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a treťou osobou (novým dlžníkom), na čo je vždy potrebný súhlas veriteľa. Súhlas veriteľa ako jednostranný právny úkon môže byť adresovaný buď pôvodnému dlžníkovi, alebo novému dlžníkovi, pričom nie je rozhodujúce, v akej forme bol súhlas udelený. Musí však spĺňať podmienky uvedené v § 37 ods. 1 OZ. Keďže nemožno vylúčiť, že zmena dlžníka by v niektorých prípadoch mohla ohroziť splnenie dlhu (napr. z hľadiska schopnosti nového dlžníka dlh splniť), dohoda o prevzatí dlhu, ku ktorej veriteľ nedal súhlas, je neúčinná. Pôvodný dlžník zostáva dlžníkom naďalej. Ak bol dlh prevzatý účinne, pôvodný dlžník už nemá voči veriteľovi povinnosť plniť a povinnosť splniť pohľadávku vrátane príslušenstva prechádza na nového dlžníka. Obsah záväzku sa však prevzatím dlhu nemení (§ 532 OZ).

37. Nakoľko v konaní žalobca netvrdil, ani nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu súhlasil s prevzatím dlhu žalovanej z úveru spoločnosťou DAJ s.r.o. v zmysle predloženej dohody o prevzatí dlhu, súd dospel k záveru, že dohoda o prevzatí dlhu je neúčinná - teda pasívne vecne legitimovaní sú dlžníci zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09. 05. 2016, t.j. žalovaná a pôvodne žalovaný 2/.

38. Súd preskúmaním zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09. 05. 2016 zistil, že bola uzatvorená v písomnej forme, avšak obsahuje nesprávnu celkovú čiastku úveru, ktorú musí dlžník zaplatiť (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 30. 04. 2018), t. j. akoby tento údaj v zmluve nebol (96 splátok x 384,74 Eur = 36 935,04 Eur oproti v zmluve uvedených 36 934,05 Eur). Vzhľadom na uvedené súd považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016 pre absenciu jej obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona. V tomto prípade však žalobca žiada iba časť dlžnej úverovej istiny bez úrokov a poplatkov.

39. Súd ďalej skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie ex offa - z úradnej povinnosti (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010, podľa ktorého preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta). Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zároveň, ak predmetom konania je postúpená pohľadávka banky, súd musí ex offa skúmať, či banka postúpila svoju pohľadávku inému subjektu (žalobcovi) platne (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017). Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 12. 2018. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

40. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. V danom prípade bol termín konečnej splatnosti určený v zmluve na 25.05.2024, preto splatnosť celej pohľadávky mohla v čase postúpenia (17.12.2018) nastať iba v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ dohodli na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom v čl. II bod 7 zmluvy aj v čl. 8.1 písm. a/ POP. Podľa § 53 ods. 9 OZ sa pre účinné zosplatnenie úveru vyžaduje: 1/ existenciu omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi. Hoci žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22. 01. 2018, nepredložil doklad o doručení upozorňujúcej výzvy pred zosplatnením žalovanej (výzva čl. 45 bez dokladu o odoslaní/doručení), ani doklad o doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej (čl. 21 spisu), pričom účinky zosplatnenia nastávajú až doručením v zmysle § 45 OZ. Následkom nesplnenia podmienok určených v § 53 ods. 9 OZ je neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak ku dňu postúpenia pohľadávky (17.12.2018) nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému zosplatneniu a konečná splatnosť úveru bola v zmluve určená na 25.05.2024), úver je z vyššie uvedeného dôvodu bezúročný, v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než má, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti vrátane úrokov inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ

sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/23/2020 zo dňa 06. 08. 2020, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/36/2019 z 03. 12. 2019). Rovnako napr. Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 7Co/37/2019 z 24. 06. 2019 konštatuje: „Za takejto situácie právny predchodca žalobcu ani nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia išlo o pohľadávku, ktorá splatnou nebola v dôsledku jej neplatného zosplatenia“.

41. Žalobca ďalej nepreukázal splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškania dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28. marca 2018, podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). V tomto prípade nebol predložený žiaden dôkaz o tom, že by bola žalovanej pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostala v omeškaní s platením dlhu tak, ako to má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/3/2021 z 17.03.2021). Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6CoCsp/9/2021 z 28.04.2021 podľa ktorého „Argumentácia žalobcu o tom, že preukázanie doručenia výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nebolo sporné, keď žalovaný túto skutočnosť nepoprel, neobstoí. Ochrana pred dôsledkami možnej absolútnej neplatnosti právneho úkonu v podobe preskúmania podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle vyššie uvedeného je imanentnou súčasťou skúmania aktívnej vecnej legitímácie ex offio, pričom je vecou žalobcu svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní preukázať. Ani prípadná pasivita žalovaného nemôže nahradiť povinnosť žalobcu uviesť svoje tvrdenia, ktoré je v konaní povinný relevantným spôsobom preukázať.“ Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 tiež vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

42. Z uvedených dôvodov súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 OZ a žalobcu nepovažoval za aktívne vecne legitimovaného v spore, preto žalobu vo zvyšnej časti (o zaplatenie 6.355,12 Eur s prísl.) zamietol.

43. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 CSP a contrario tak, že v spore úspešnej žalovanej (o zaplatenie 6 355,12 Eur s prísl.) nárok na náhradu trov konania voči menej úspešnému žalovanému (v časti 3.644,88 Eur zavinila zastavenie konania žalovaná, keď plnila počas konania, preto v tejto časti znáša trovy žalobcu v zmysle § 256 ods. 1 CSP) nepriznal, keďže jej preukázateľne žiadne žiadne trovy nevznikli (viď uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 544/2015 zo dňa 26. 10. 2016). Po právoplatnosti prvého výroku rozsudku rozhodne o vrátení časti súdneho poplatku zo žaloby žalobcovi (v dôsledku čiastočného zastavenia konania) vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.